

Els crítics amb el PSOE augmenten

ÀNGELS PONT*

EL PERIÓDICO DE CATALUNYA, 29.05.10

¿Els resultats de l'enquesta són excepcionals? ¿Responen únicament a la reacció davant d'unes mesures impopulars preses pel Govern? És evident que l'impacte de les últimes decisions econòmiques ha estat molt important, però també és clar que se suma a unes tendències que des de les eleccions generals del 2008 han anat sempre en la mateixa direcció. A partir d'aquest moment no han parat de créixer els indicadors de descontentament de l'opinió pública, tant pel que fa a l'economia com a la situació política. Els entrevistats ho expressen en espontani i en suggerit. Quan se'ls pregunta pels problemes més importants del país, l'atur, l'economia i la insatisfacció amb la política són els més citats. Els dos primers obtenen valors similars als de fa un any. És a dir, la percepció dels ciutadans sobre l'economia era tan dolenta el maig de l'any passat com ara, una setmana després que el Govern ho ha evidenciat amb les decisions econòmiques que ha pres. Els ciutadans es mostren molt crítics envers aquesta actuació, per bé que admeten que la situació actual requereix mesures excepcionals.

Per una altra part, les crítiques a la política s'han triplicat en l'últim any en una barreja de desconfiança generada per l'actuació del Govern i d'indignació pels escàndols de corrupció que esquitxen la credibilitat de la classe política. Els efectes d'aquesta situació perjudiquen poc el PP, que, per bé que no creix, es manté al voltant dels valors de sempre, tant pel que fa al suport al partit com a Mariano Rajoy. En canvi, l'increment progressiu del descontentament dels últims dos anys es tradueix en un increment continu de la desconfiança en el Govern, el PSOE i Zapatero.

Abans de les eleccions generals de fa dos anys, els favorables a la gestió de l'Executiu sempre havien sumat més que els crítics. Des d'aleshores passa just a l'inrevés: els crítics cada vegada són més (passen del 30% al 60% entre el maig del 2008 i el maig del 2010, sense que hi hagi hagut cap canvi de tendència entremig). El mateix passa quan es demana per la confiança en el PSOE o per la valoració del líder socialista. Des que Zapatero és president (2004) sempre havien sumat més els que tenien confiança en el PSOE que els que en tenien en el PP; això ha canviat i s'ha anat accentuant a l'inrevés durant l'últim any, fins al punt que la confiança en el PP suma avui vuit punts més que la que es té en el PSOE. I quelcom similar passa amb Zapatero, que d'un clar avantatge respecte al seu principal adversari fins fa un any se situa ara per darrere tant en valoració com en preferències. El president va començar la legislatura amb una nota mitjana de 5,6 i avui obté un 3,5 sobre 10. Rajoy va començar amb un 4,4 i avui té un 4,1. El més preocupant per al PSOE és que ha perdut gran part de la confiança dels seus votants, mentre que el PP, a pesar de tots els escàndols, la continua mantenint. Dues dades il·lustren aquest comentari: els votants del PSOE valoren el líder socialista amb un 5,5, mentre que els del PP valoren el seu amb un 6,6. La fidelitat de vot –els que repetirien el mateix vot– és del 56% per al PSOE i del 82% per al PP. El PP manté la confiança (o el vot) dels seus i afegeix pocs vots als que tenia, encara que, si no hi ha un canvi de tendència radical, en tindrà prou per arribar al poder.

*Directora del GESOP